

ИЗТОКЪ

ЗАВЕТИ ОТЪ ВЪЗРАЖДАНЕТО

„... Азъ питахъ Волова наособено, защо той мълчи и оставя всичко на Бенковски, когато нему е поръчано да организира IV окръгъ, той е отговоренъ за всичко това и предъ лицето на народа и предъ своитѣ другари.

— Азъ му отстъпихъ доброволно, защото е по-достоеенъ отъ мене, — отговори добродушния Воловъ“.

Изъ „Зиписки по българскитѣ възстания“ отъ З. Стояновъ

Броя 2 лв.

Седмичникъ за стопански, общественъ и културенъ животъ

Редактира комитетъ

Хлѣбъ за българина Двадесетъ и петъ години Ю. Т. С.

Съюзътъ на текстилния илюжения по този въпросъ до брашъ (секция текстилни техники) е излъзълъ съ изложение до г-на Директора на Труда, въ защита интереситѣ на българския текстиленъ техникъ, замѣстваенъ често, въ работата, отъ чужденци.

Въ изложението, което е изпратено и до нашата редакция, между другото четемъ: „Ако държавата съ редъ привилегии и ограничение на чуждия вносъ отъ текстилни артикули облагодетелствува текстилната индустрия съ цѣль да създаде работна на българския работникъ и да се изнесатъ по-малко български пари въ чужди страни, необяснимо е, защо трѣбва отъ друга страна да плащаме грѣшни левове пакъ на сжити чужденци настанени и толерирани отъ властитѣ ни и то въ предприятията ни най добре покровителствувани отъ специалния законъ за насърчение мѣстната ни индустрия. Ако тия предприятия иматъ нужда отъ тия чужденци специалисти и споредъ тѣхнитѣ схващания не би могло правилно да функционионира и да си развива индустрията ни, то каква смисълъ има отъ подържането на специални училища, харчене на маса държавни сръдства и въ резултатъ на края питомцитѣ на сжити училища съ легализирани права на сръдни техници и свободна практика да фигуриратъ въ списъка на безработнитѣ, или пъкъ съ безразборно унижения се добиратъ до нѣква служба съ мизерна надница — 40-50 лева.

Има предприятия въ насъ, които работятъ съ чужди капитали, по своята недостъпностъ за нашитѣ техници, представляватъ своего рода легации. Тѣхнитѣ обяснения по напавенитѣ нѣколко кратки

Ние текстилнитѣ техници, заявяваме съ увѣреностъ, че имаме достатъчно додговени хора, които могатъ достойно да замѣстятъ всички тия чужденци, които се кичатъ съ „голѣмата“ си техническа култура.

Искаме подкрепата и разпоредането на трудовата дирекция да се направи необходимото за настаняване безработнитѣ техници българци, за да не смѣтаме безпредметни мѣроприятията на службата по облекчение безработицата на интелектуалцитѣ у насъ.

За да не бждемъ голосни, посочваме Ви предприятията въ които сж ангажирани чужденци: Ф-китѣ „Фортуна“ ангажирани повече отъ 20 души италианци, „Глория“ 3 души италианци, „Мейнарди“ 3 души италианци и 5 души руснаци, Предприятията „Елбека“ 1 французинъ, „България“ 6 италианци, „Памукъ“ 1 нѣмецъ, „Бр. Пизанти“ — с. Курило 2 мѣмци 1 италианка майстори и още много други фабрики тукъ и въ провинцията, които нѣмаме възможностъ да провѣриме и които да провѣри по новитѣ картошки за чужденцитѣ.

Ю. Т. С. (Юношеския туристически съюзъ въ България) ще празнува своя сребренъ юбилей.

Четвъртъ въковно непрекъснато сжществуване въ една епоха, въ която младежкитѣ организации се раждатъ съ първитѣ усмивки на утрото и изчезватъ съ последнитѣ лъчи на залъзващото слънце, е една блѣскава победа не само за родния туризъмъ, но за цѣлата българска младежъ.

Основанъ въ 1911 година, Юношеския туристки съюзъ е билъ винаги вдъхновенъ и изразителъ на възвишени и чисти стремежи, преданъ творецъ на духовни и материални ценности.

Въ продължение на двадесетъ и петъ години, той е билъ свѣтлия прѣпорецъ, който е обединявалъ най-сзнателния елементъ отъ нашата младежъ, въ името на беззаветната любовъ къмъ родната природа.

Такъвъ ще остане и за напредъ!

Защото индивидитѣ измиратъ, обществата изчезватъ, идеитѣ единствени сж безсмъртни. Искрата на юношеския туризъмъ, която пламти въ сръдцата на хиляди девойки и младежи, ще се разрази въ мощенъ пожаръ, който ще обхване цѣла млада България.

Въ зората на утрешния денъ се очертава сѣнката на нови завоевания и победи...

Изъ сп. „Младъ туристъ“ органъ на Ю. Т. С.

За безработнитѣ и за ....

Млади хора, съ сръдно, че и съ висше образование сж въ ноктитѣ на безработицата. И не единъ-двама. Десятки, стотици — само въ нашия градъ.

А има други, които получаватъ пенсия и по две-три заплати. Напримѣрь: бившиятъ държавенъ бирникъ г-нъ Матеевъ получава пенсия отъ държавата, заплатата отъ турската община и още една заплатата, като касиеръ на кино „х. Димитъръ“.

Нима нѣмаше въ Сливенъ едно бедно момче, съ сръдно образование, което да замѣсти г-нъ Матеева поне на касата при киното?

Тоя въпросъ не е отправенъ само къмъ съдържателя на кино „х. Димитъръ“. Той се отнася и до г-на инспектора на труда.

П. Димитровъ

ЗАГУБИТѢ ОТЪ БУРЯТА

Назначената комисия за констатиране загубитѣ отъ разразилия се надъ града ни ураганъ е привѣршила работитѣ и изчислила загубитѣ.

Размѣртъ на загубитѣ, изчислени въ пари, е следния:

- I. Държавни сгради — 102,115 лв.
  - II. Обществени сгради — 156,815 лв.
отъ които за общинскитѣ сгради 89970 лв.
  - III. Частни сгради — 1,606,012 лв.
- или всичко загуби за 1,865,000 лв.

За частнитѣ сгради влизатъ загубитѣ само на беднитѣ граждани, т. е. тия които иматъ правото и нуждата отъ помощъ.

Общинската управа е направила постѣпки предъ правителството за отпускане необходимитѣ суми отъ фонда „Обществени бедствия“ за подпомагане на пострадалитѣ. Помощъта се очаква да бжде изпратена въ най-скоро време.

Тодоръ Табаковъ
полковникъ о. з.
нѣма да да приема на 29 тог

Тодоръ Г. Мудевъ
не приема на Тодоровъ день,
29 февруарий

Концертътъ на Народния хоръ, който ще се състои днесъ е музикално събитие за града.

Народенъ тамбурашки оркестъръ

Управителниятъ съветъ на Сливенския Народенъ хоръ „Д. П. Чинтуловъ“ при Б. Н. Читалище „Зора“ — въ изпълнение на целитѣ си: да популяризира народната пѣсенъ и да насажда музикална култура, е решилъ да създаде единъ тамбурашки оркестъръ.

Главната задача на новиятъ оркестъръ ще бжде, да даде малко радостъ на беднитѣ сливенски граждани, на работничеството и селянитѣ отъ околията, чрезъ изнасяне на **безплатни концерти.**

Отъ друга страна, оркестърътъ, презъ лѣтния сезонъ, ще гостува на сливенскитѣ минерални бани и на платинскитѣ ни курорти и съ негово участие ще се организиратъ **забави за курортиститѣ.**

Най-после, презъ есенъта и зимата, оркестърътъ ще взема живо участие въ изнасянитѣ отъ културнитѣ и професионални организации **утра и вечеринки.**

Редакцията на в. „Изтокъ“, въ желанието си да подпомогне отличната инициатива на Слив. Народенъ хоръ, за по-скорошното набавяне на необходимитѣ инструменти, разчитайки на отзывчивостъта на сзнателното сливенско гражданство, реши да открие

ПОДПИСКА

Записани суми:

Отъ миналия брой	2350 лв.
1. Професоръ Д. Табаковъ	300 лв.
2. Г. Гиговъ, пенсионеръ	200 лв.
3. Д-ръ Ив. Дѣдовъ	100 лв.
4. Д-ръ Недѣлковъ	100 лв.
5. Капитанъ К. Начевъ	100 лв.
6. Д-ръ Израиловъ	150 лв.

Общо 3300 лв.

Подписката продължава, сумитѣ се внасятъ или на председателя на Народния хоръ г. Петъръ Димитровъ (адвокатъ) или на касиера на сжшия — г. Петъръ Бояджиевъ — учителъ Дърводѣлското у-ще.

Издирване на подпочвентѣ води

Комисията, назначена отъ г-нъ Кмета съ заповѣдъ № 573 отъ 30. XII. т. г. като е имала предъ видъ, че работата, която е започната, носи характеръ на предварително проучване, безъ да разрешава въпроса окончателно за начина, по който ще се изведе това мѣроприятие въ техническо и финансово отношения, и че за сега общината разполага съ твърде ограничени сръдства за целъта (около 80,000 лева), то съ огледъ на това ще трѣбва да се води проучването, което обаче сжщевременно трѣбва да носи и практически резултати, т. е. да може да се получи веднага вода за напояване на една по ограничена площ, решила е да се пристѣпи веднага къмъ прокопането на една шахта, дълга 10 до 15 метра и широка 3 метра. Дълбочината трѣбва да бжде такава, щото да се достигне основната скала. Цѣлата шахта да бжде надлежно блиндирана съ здрави дървени укрепителни огради, технически издържани. Тя трѣбва да гарантира свобода на работата както презъ време на екипуцията, така и следъ свършването ѝ. Шахтата трѣбва да бжде направена и укрепена така, че да може евентуално да послужи за въ бждаще като кладенецъ, съ който да се помпира водата, докато се разреши въпроса окончателно — дали ще се пристѣпи къмъ направата на зидъ, или пъкъ ще се блиндира цѣлия изкопъ съ желъзобетонни материали съ огледъ да се направи галерия.

За тази целъ натоварва се началника на техническата служба да направи подробна смѣтка само за предварителното проучване както и нивелация, и смѣтка на пѣтя, по който ще минава водата за напояване на полето.

Презъ 1934 год. първоначалнитѣ учители въ града ни решиха да редактиратъ единъ детско-юношески в-къ „Роденъ край“, като прихода отъ него бжде за беднитѣ ученици при сливенскитѣ първоначални училища. За целъта се използваша паритѣ на младежкия червенъ кръстъ при първоначалнитѣ училища, помощи отъ общината 2000 лв. и читалище „Зора“ — 2000 лв. Събиранъ е и абонаментъ за цѣла година. Вестника, обаче бѣ спрѣнъ съ 4-ия брой. Понеже това представлява общественъ интересъ и сж дадени обществени сръдства, смѣтаме, че отговорнитѣ въ случая трѣбва да дадатъ отчетъ.

Градската градина следъ опустошителния ураганъ

Истината по неуредицитъ въ болницата

Управата на тукашната сове, сж бивали, по възможност, настанявани въ отдѣлна стая на скарлатинозния отдѣлъ. По това време бѣха приети и много болни отъ коремън тифъ отъ с. Саранско — Ямболско, тъй като болницитѣ въ Ямболъ и Елхово сж били сжщо препълнени.

3. Поради липса и невъзможност да има повече мийки, върно е, че придружаващитѣ скарлатинозно и дифтеритно болни се миятъ на една и сжща мийка. Обаче, това ни най-малко не представлява опасност за предаване на заразата, стига самитѣ тѣ да спазватъ даденитѣ имъ наставления. Самитѣ болни се миятъ, въ изолационитѣ стаи, въ легени. Клозетитѣ не сж единъ, а два. Слава Богу — до сега не е имало заразяване чрезъ мийката или клозетитѣ.

Тукъ е мѣстото да споменемъ за малкия процентъ смъртностъ, който болницата даде презъ отчетната година и който процентъ красноречиво опровергава мълвата, разпространена отъ злословещи лица, че „въ болницата хората идватъ за умирање“.

Лѣкувани сж 95 болни отъ скарлатина, оздравѣли — 87, умрѣли само осемъ или една смъртностъ отъ 8% дѣлжаша се на тежко токсични случаи, донесени късно и въ безнадеждно състояние. Малкиятъ процентъ на смъртността се дължи и на обстоятелството, че въпрѣки отдѣлението да не е напълно приспособено за целта, лѣкаритѣ сж употребявали максимални старания и усилия да облекчатъ и спасятъ болнитѣ. Тѣ излагаха живота си и сж рискъ да заразятъ себе си, полагаха неимовърно голѣми грижи за спасяването на болнитѣ, защото това бѣ тѣхенъ съзнагъ дългъ. Не помалко за това сж спомогнали милосердната сестра и прислужницата, които, изложени на зараза, се отдалоха всецѣло на дългътъ си — да облекчатъ и намалятъ страданиято на виннитѣ деца и утешатъ придружаващитѣ ги майки.

4. Трѣбва да признаемъ, за голѣмо съжаление, че прислужницата е действително много оскждна. Обаче, този недостатъкъ трѣбва да се търси въ по-дълбоки причини. Тежкото финансово положение принуждава държавата да ограничи своитѣ разходи, дори и тамъ, където не трѣбва. Многократно сж правени постѣпки и се съзнава, отъ компетентнитѣ власти, нуждата отъ увеличение на персоналъ, обаче липсватъ срдѣства. И съ това положението накрая се помиряваме.

5. Прислужницата никога не е илизала съ една и сжща манта. И ако се е налагало, по

една или друга причина изливане, тя е смѣнявала престилката си, съ каквито достатъчно разполага. Въобщо, на нея е забранено да излиза безъ разрешението на лѣкаря.

6. Не е истина, че се мете съ една само метла отдѣлението и клозетитѣ, защото у последнитѣ има специално такива.

7. Въ болницата има 2 до 3 котки, които служатъ да унищожаватъ евентуално появили се мишки. Опасностъ да разнасятъ заразата нѣма.

8. Върно е, че въ една и сжща баня се кпятъ всички инфекциозни болни, поради липса на повече такива, обаче, то става последователно на заразитѣ болести следъ предварително добре почистване и дезинфекцирана вана. По този начинъ, абсолютно се избѣгва опасността отъ заразяване.

Банята е задоволително инсталирана и достатъчно се отоплява, а за плачевно състояние и дума не може да става. Лесно е да обвинявашъ, но мжчно е да откриешъ пжтища за премахването на известни дефекти.

Въ въпросната статия се говори за морална и материална помощъ чрезъ пускане на една подписка, за което управата на болницата е напълно съгласна и съ благодарностъ ще приеме. Обаче, е редно, авторитѣ на сжщата да дадатъ личенъ примѣръ, но не такъвъ, какъвто дадоха въ болницата. За 40 дневно лѣкуване въ болницата, следъ оздравяването и безъ да се внесе стотинка въ държавното съкровище за болното, понеже лица заявили, че сж бедни се освобождаватъ да плащатъ такса. близъкъ на авторитѣ е погледъ на кутията за волни пожертвования „Червенъ кръстъ“ въ болницата, отзовавайки се на настойчивитѣ апели на лѣкаритѣ, само сумата десетъ дребни левета.

Кжде е примѣра и щедростта? Нека по-малко се пишатъ слова, а повече се вършатъ дѣла.

Не е излишно да се отбележи, че благодарение на стойчивото искане, болницата успѣ да издействува да се отпусне сумата 500,000 лева за постройка на туберкулозно отдѣление, чийто строежъ ще почне още презъ тази пролѣтъ.

Управата на болницата е винаги настоявала и продължава да настоява да се отпуснатъ сжщо суми и за инфекциозно отдѣление, отъ каквото болницата наистина има належаща нужда.

Отъ управата на държ. болница.

Въ следующия брой ще помѣстимъ клише—проектъ за новитѣ хали отъ арх. Кавалджиевъ.

Сждебно Изпълнителенъ участъкъ при Слив. Ок. Сждъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 623 — 934 г.

Подписания Стефанъ попъ Петковъ I сждия-изпълнителъ при Сливенския окол. сждъ, обявявамъ, че 15 дни следъ публикуване настоящето въ в. „Изтокъ“ ще почне и до онова число на следующия месецъ, което съответствува на датата на публикацията, въ канцеларията ми ще трае по правилата на чл. чл. 807—823 отъ Зак. за гр. с-во, публичната проданъ на следния недвижимъ имотъ.

1/2 идеална часть отъ дворно мѣсто отъ около 580 кв. метра съ застроена въ него кжща на единъ етажъ застроена върху 100 кв. метра, състояща се отъ 3 стаи и закритъ салонъ, надъ изба, съ електрическа инсталация. Друга кжща застроена върху 125 кв. метра, отъ 3 стаи и салонъ масивна постройка, надъ изба, съ електрическа инсталация и пристройка отъ кухня, яхъръ и клозетъ, съ чешма въ двора и около 15 плодни дръвчета, принадлежащъ на Коста Атанасовъ Кантарджиевъ отъ гр. Сливенъ, оцененъ само продаваемата се часть за 16000 лв.

Върху горния имотъ тежи ипотека въ размѣръ на 16.000 въ полза на Коста Г. Сапунджиевъ отъ гр. Сливенъ и възбрани въ размѣръ на 162,585 лева и ще се продава за дългъ къмъ Василь Георгеви Сарачевъ отъ гр. Бургасъ.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да се явятъ въ канцеларията всѣки присжтственъ день и часъ, за да прегледатъ книжата и да наддаватъ.

гр. Сливенъ, 20 февруарий 1936 год.

I Сждия-Изпълнителъ: **Стефанъ п. Петковъ**

Обявление

Съобщавамъ на интересующитѣ се, че по причина на изселване отъ гр. Сливенъ, продавамъ всичкитѣ си движими и недвижими имоти, а именно:

1. Единъ магазинъ двуетаженъ, масивенъ, находящъ се на улица Търговска № 34, гр. Сливенъ — застроена площъ 115 кв. метра надъ изба. Водна и електрическа инсталация и клозетъ;

2. Една нова масивна кжща, двуетажна на улица „Раковска“ № 80 — строена презъ 1935 година; състояща се — I етажъ: 5 стаи, баня, клозетъ, голѣмъ салонъ, малкъ коридоръ; — II етажъ: две стаи, голѣмъ салонъ и две тавански стаи. Застроена площъ 120 кв. метра надъ голѣма винарска хизба 4 метра дълбока, дебели каменни зидове, покрита съ бетонъ арме, електрическа водна инсталация, резерва вода 400 литри.

3. Единъ дюкянъ на улица Ст. Караджа до градския часовникъ.

4. Една арса около 70 кв. метра до градския часовникъ, гр. Сливенъ.

5. Лозе — мѣстността „Дълбоки-долъ“ — десетъ хиляди американски лози съ изворна вода.

6. Лозе 2,500 американски лози, мѣстността „Гюргонлика“ — Сливенъ.

7. Единъ марашъ, мѣстн. „Гюргонлика“ — подходящо мѣсто за „Афузъ-али“, около 4 декара.

8. Лозе — 8000 американски лози, мѣстността „Сарж-меше“ — Сливенъ.

9. Лозе — 2000 американски лози, мѣстността „Петко-меше“ — Мокренъ.

10. Разенъ бакалски, винарски, мандраджийски инвентаръ, като: герм. ж. децималъ, желѣзна каса, телефонъ, бѣчи и пр.

Справки лично при Андонъ Василевъ — Сливенъ, ул. Търговска № 34.

ИЗЪ МИНАЛОТО НА СЛИВЕНЪ

Манастирътъ Св. Спасъ

„Изъ Сливенската планина имало изградени двадесетъ и четире манастира. Тѣ носили името Малка Света Гора.“

изъ „Нѣколко речи о Асеню Първому“.

И днесъ още личатъ основитѣ на много църкви, манастири и скити, разпрѣснати изъ близката или по-далечна околнасть на Сливенъ. Часть отъ тѣхъ сж разкрити, други лежатъ още подъ собственигъ си развалини, трети унищожиха новосздаденитѣ американски лозя, а за много отъ тѣхъ сж останали смжтни спомени на преданията.

Голѣма роль за изграждане на тия манастири сж играли близкитѣ край тѣхъ извори, водитѣ на които сж

обявявани за свети води — аязми. Често се еразгласявало за нѣкое „станало чудо“ или за новооткритъ цѣлебень изворъ. И тогава братята монаси, едва сж смогвали да посрѣщатъ тълпи отъ богомолци, жадующи да се докоснатъ до цѣлебната вода.

Тамъ, край тия манастири, въ деня на храмовия празникъ, сж ставали сборове. По тѣхнитѣ панаири е ставало обмѣната на разнитѣ продукти и произведения. Манастиритѣ сж спомогнали сжщо и за

пазване обширнитѣ манастирски гори. Тамъ по тѣхнитѣ обработени полета, които сж замѣняли сегашнитѣ опитни поля, тоя прагъ е стрѣменъ недостяпенъ. Манастирската кула е на югоизточния край на северъ, а църквата, малко по на северъ, задъ кулгата. Непосрѣдствено, северно отъ църквата е била чешмата — аязма. Останалитѣ манастирски сгради сж биле на западната и северната страни на манастирския дворъ. Дветѣ широки поляни, едната къмъ каптажа, другата южно подъ манастира сж се използвали за събора.

Храма е изиданъ съ дълани камѣни отъ бигоръ. Дължината му е 14 метра при ширината 7 метра. Билъ е съ една главна и две малки апсиди. Покрива се е крепѣлъ на четире каменни колони, отъ коестрама е ималъ едно кубе. Една отъ тия колони, издѣлана цѣло отъ бигорень блокъ, се намисна смѣнната въ една отъ близкитѣ подъ манастиря воденици. Тя има дължина 2 метра при дебелина въ двата края по 40 см., а по срдата 45 см. Капитела е отъ византийски стилъ и напълно бѣ запазенъ. Той е квадратъ отъ 45 см. при дебелина 15 см. Подъ всѣка отъ странитѣ му има издѣланъ полукръгъ, въ срдата на който бѣ релефно издѣланъ кръстъ. Изработката е груба, но правилна.

Резервоара за водитѣ и чешмата сж непосредствено — северно отъ храма. Самия резервуаръ е измазанъ съ варовъ разтворъ смѣсенъ съ кереСледва на 4 стр.

НАША ДЕЙСТВИТЕЛНОСТ

Днесъ много се говори за българското село, но съ прескърибе трѣбва да се отбележи, че колкото много е говоренето, толкова сж малко дѣлата.

Конкретно. Поискаха да организирамъ трапезария при моето училище—с. Самуилово. Условия за нея има отлични въ голѣмия сутерененъ салонъ на новото училище.

левъ! И то, когато училищница дѣ приходи сж съ 41650 л. повече отколкото неговитѣ разходи!

Накрай нека съобща, че получихъ писмо отъ общината отъ 5. XII. 1935 г., съ което ни задѣлжаватъ да имаме трапезария при училището.

Заслужено възмездие

На 18 срещу 19 т. м. презъ нощта злосторникъ е сѣкълъ дърва въ Хамамъ баиръ на 100 метра отъ последнитѣ къщи на града.

На сутринта натоваренитѣ добитѣкъ билъ намѣренъ мъртавъ.

Допълнително научаваме, че злосторникитѣ сж били двама—Иванъ Орсата и Георги Чавгата отъ гр. Сливенъ.

Заслужено възмездие!

Представителитѣ на културнитѣ и професионални организации, които поискаха анкета по обезлесяване на Сливенския балканъ, очакватъ, че почитаемото М-во ще удовлетвори искането имъ.

Въпросътъ за обезлесяването на балкана и намаляването на водата въ градския водопроводъ, въ връзка съ това обезлесяване, е жизненъ за Сливенъ, затова ние нѣма да го снемемъ отъ колонитѣ на „Изтокъ“, докато не получи правилно разрешение.

Данъчни новини

Данъцитѣ за 1936 год. ще се събиратъ както следва:

Патентъ — 1. Всички лица, обложени съ патентъ — замѣнящъ данъкъ занятие до 1935 г. включително ще платятъ сжщия патентъ за 1936 год.

2. Всички лица упражняващи занятия, свободни занятия, независимо отъ опредѣления данъкъ и търговцитѣ на дребно, които за 1935 г. сж обложени съ данъкъ до 10000 лева включително, безъ данъкъ върху наемитѣ, ще платятъ данъка за 1936 по размѣра за 1936 год.

3. Всички кооперативни сдружения съ годишенъ оборотъ отъ 100000 лв. до 1000000 лева ще платятъ данъка за 1936 г. по размѣритѣ на опредѣления имъ данъкъ за 1935 г.

Забележка. Кооперативни сдружения до 100000 лв. годишенъ оборотъ се освобождаватъ отъ данъкъ.

Допълнителенъ данъкъ върху общия доходъ. Всички лица, обложени съ данъкъ върху общия доходъ за 1935 г. ще платятъ въ сжщия размѣръ и за 1936 год.

Събирани на данъцитѣ. Всички изброени по-горе данъци въ отдѣлѣ I и II се плащатъ доброволно и безъ лихва първата третинка до 25. II. т. г., 2-та до 25. VI. и 3-та до 25. X т. г.

Сждебно Изпълнителенъ участъкъ при Слив. Ок. Сждъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 524 — 1935 г.

Подписания Стефанъ попъ Петковъ I сждия-изпълнителъ при Слив. окол. сждъ, обявявамъ че 15 дни следъ публикуване настоящето въ в. „Изтокъ“ ще почне и до онова число на следуюния месецъ, което съответствува на датата на публикацията, въ канцеларията ми ще трае по правилата на чл. чл. 807—823 отъ Зак. за гр. с-во публичната проданъ на следния недвижимъ имотъ:

Дворъ въ гр. Сливенъ, махала „Драгойчева“ отъ около 200 кв. метра съ построена въ него къща, състояща се отъ две стаи, отъ които едната надъ изба, килерче и сутеренъ, покрити съ обикновени керемиди, оценени общо за 24000 лв.

Имота е на Петко Мариновъ Момчевъ, бившъ жителъ на гр. Сливенъ, а сега на наследницитѣ му, свободенъ е отъ ипотека и ще се продава за дългъ къмъ Слив. Популярна Банка.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присѣственъ денъ и часъ, за да преглеждатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Сливенъ, 20 февруарий 1936 год.

I Сждия-Изпълнителъ: Стефанъ п. Петковъ

Сждебно Изпълнителенъ участъкъ при Слив. Ок. Сждъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 1036 — 1935 г.

Подписания Стефанъ попъ Петковъ, I Сждия-Изпълнителъ при Слив. окол. Сждъ, обявявамъ, че 15 дни следъ публикуване настоящето въ в. „Изтокъ“ ще почне и до онова число на следуюния месецъ, което съответствува на датата на публикацията, въ канцеларията ми ще трае публичната проданъ на следния недвижимъ имотъ:

1) Нива въ землището на с. „Старо село“ Сливенско, въ мѣстността „Инджиря“ отъ 43 дек. оценена за 3,440 лв.

2) Нива въ сжщото землище, въ мѣстността „Въ лозята“ отъ 34 дек. оценена за 3,400 лева.

Имота е останалъ отъ Георги (Йорго) Вълковъ Гоергевъ, бившъ жителъ на с. Старо-село, Сливенско, свободенъ е отъ ипотека и ще се продава за подѣлба, по искането на Докси Георгева Вълкова, отъ с. Старо-село, Сливенско.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присѣственъ денъ и часъ, за да преглеждатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Сливенъ, 20 февруарий 1936 год.

I Сждия-Изпълнителъ: Стефанъ п. Петковъ

Сждебно Изпълнителенъ участъкъ при Слив. Ок. Сждъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 1045 — 1935 г.

Подписания Стефанъ попъ Петковъ, I Сждия-Изпълнителъ при Слив. окол. Сждъ, обявявамъ, че 15 дни следъ публикуване настоящето въ в. Изтокъ“ ще почне и до онова число на следуюния месецъ, което съответствува на датата на публикацията, въ канцеларията ми ще трае по-правилата на чл. чл. 807—823 отъ Зак. за Гр. С-во, публичната проданъ на следния недвижимъ имотъ:

Дворъ съ къща, състоящъ се отъ около 60 кв. метра, застроено и около 500 кв. метра незастроено мѣсто, находящъ се въ гр. Сливенъ, мах. „Ески Джами“ ул. „Генералъ Столипинъ“. Къщата се състои отъ две стаи надъ хизба, кухня и килеръ, оценена общо за 64,000 лева.

Имота е на Никола Георгева Грекова отъ гр. Сливенъ, свободенъ е отъ ипотека и ще се продава за дългъ къмъ Иванка Николова Грекова отъ гр. Сливенъ.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присѣственъ денъ и часъ, за да преглеждатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Сливенъ, 20 февруарий 1936 год.

Сждия-Изпълнителъ: Стефанъ п. Петковъ

Мара Романска

Първиятъ български народенъ учителъ въ гр. Сливенъ

Продължение отъ бр. 67.

пакъ да се долови нѣщо около неговия животъ и неговата дейност. Споредъ това, което е достигнало до насъ, и особено отъ споменитѣ на г-жа Радка Г. Инзова, майка на най-големия Инзовъ внукъ, капитанъ Димитъръ Инзовъ, загиналъ въ боеветѣ при Каймакчаланъ на 30 септ. 1916 г., Инзовъ се е родилъ въ гр. В. Търново.

и научно просвѣтенъ. Между книгитѣ му, отъ които голѣмъ брой сж прѣснати, се намираща между друго и едно медицинско пособие въ 5 тома на руски езикъ. Знае се при това, че Инзовъ е билъ въ преписка съ свои просвѣтени сънародници и е изпращалъ черепи на български въ Русия, искани отъ него за антропологични изследвания надъ българитѣ отъ именития му сродникъ генералъ Иванъ Никитичъ Инзовъ (1768—1845 год.) Трѣбва, прочее, да се предполага, че Инзовъ е прекаралъ, бездруго, известно време въ Кишеневъ, столица на тогавашна Бесарабия и седалище на сжщия този генералъ Инзовъ, комуто е била повѣрена сждбата на българскитѣ колонисти въ южна Русия и около чийто грижи и надзоръ е преживѣлъ като офицеръ-изгнанникъ известно време великиятъ руски поетъ А. С. Пушкинъ следъ възстанието на декабриститѣ въ 1825 година.

Знае се, че до края на живота си Димитъръ Инзовъ е запазилъ най-живъ споменъ и благоговѣйно преклонение предъ този свой роднина, чийто родолюбие е станало за него свѣтла традиция, въ духа на която той живѣлъ и работилъ въ своето отечество. Срѣдъ неговото потомство и днесъ се разказва съ свещенъ трепетъ за този далеченъ дѣдо, най-прославения въ рода, който билъ живѣлъ нѣщо като князъ съ свой дворецъ, своя църква, свои полкове войска, свои селища и дори свои приказни „чемширови гори“. Така може да се разбере и фактътъ, че Димитъръ Инзовъ е говорилъ и разбиралъ добре руски езикъ по онова време, както разправя и престарѣлия софийски жителъ г-нъ Христо Гендовичъ, учителъ по турски езикъ въ сливенското класно училище къмъ 1870 г., който и лично го е познавалъ, както се вижда и отъ подарената отъ него на Соф. народна библиотека голѣма снимка на ученицитѣ отъ сливенскитѣ класни училища отъ 1873 г. и учителитѣ: Д. Инзовъ, Д. Бунарджиевъ, М. Грековъ, Д. Чинтуловъ, Гереновъ и Хр. Гендовичъ, за което съвременно съобщилъ в. „Слово“, брой 3299 отъ 22 юний 1933 г.

На времето си е билъ разбранъ и оцененъ отъ своитѣ сънародници. Надаренъ съ твърдостъ и решителност, еднaквo силенъ и преданъ и като просвѣтителъ, и като борецъ за църковни правдини, той е билъ инѣкъ добродушенъ и веселъ, свирѣлъ на цигулка и пѣлъ хайдушки и бунтовнически пѣсни и като прочутъ на времето си „хекиминъ“ не отказвалъ своята помощъ ни на български, ни на турски. Самата къща, дето е живѣлъ, откупена отсетне отъ сливенския жителъ Г. Мухтаровъ, срещу двореца на стария сливенски владика дѣдо Серафимъ, тамъ, дето до скоро предъ вратата се издигаше клонестъ орѣхъ, който даскалъ Димитраки е садилъ самъ съ ржката си, му е била дадена въ данъ за излѣкуване майката на сливенския бей.

дѣтъ ни Сливенъ изгуби много уважаемый градски учителъ Димитъръ Инзовъ, който на 23 тогу умре въ старостъ. Покойниятъ учителъ бѣше почти навѣршилъ годинитѣ на живота си. Той, ако и да се помина на 78-годишна възраст, ние гражданитѣ имаме да скърбимъ, защото той е билъ първий ни български учителъ въ градътъ, който като немилостиво е билъ гоненъ и презранъ въ тогавашнитѣ времена отъ фанариотитѣ гърци, пакъ съ своята си енергия честно и неуморимо е работилъ и въвелъ за начало българската будка въ градътъ ни цѣли 48 години е непрекъснато учителствувалъ въ градското ни училище. По причина на старостъ едва преди 3 години напусналъ сжщевременно се награди съ правителствена пенсия отъ Сѣверна и Южна България. Опѣлото му се извърши на 24 тогу. Погребалното му шествие се придружаваше освенъ отъ домашнитѣ му, сродници и приятели, но и отъ голѣмъ брой съграждани, целия учебелски персоналъ и ученици, които положиха на гробътъ му нарочно приготвения венецъ. Вѣчна ти память заслуживащия учителю, Вѣчна ти память. Сливенъ, 30 януарий 1883 г.

